

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ.2552-2559) ได้ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงยึดทางสายกลางอยู่บนพื้นฐานของความสมดุลพอดี รู้จักพอประมาณ อย่างมีเหตุผล มีความรอบรู้เท่าทันโลก เพื่อมุ่งให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนและความอยู่ดีมีสุขของคนไทย เกิดการบูรณาการแบบองค์รวมที่ยึด “คน” เป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมี “ดุลยภาพ” ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง สิ่งแวดล้อม โดยคำนึงถึงการพัฒนาอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต และทิศทางการพัฒนาประเทศในอนาคตจะเน้นการใช้ความรู้เป็นฐานของการพัฒนา

วิทยาศาสตร์เป็นวิชาที่ศึกษาเกี่ยวกับความจริงและปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ และเป็นวิชาที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาของประเทศไทยในด้านต่างๆ เพราะมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดอย่างเป็นระบบ เพื่อสร้างคนให้เกิดการพัฒนา ทำให้คนมีการพัฒนาชีวิต ทั้งความคิด เป็นเหตุเป็นผล คิดสร้างสรรค์ คิดวิเคราะห์ วิจารณ์ มีทักษะที่สำคัญในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ มีความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างมีระบบ สามารถตัดสินใจโดยใช้ข้อมูลหลากหลายและ ประจักษ์พยานที่สามารถตรวจสอบได้ วิทยาศาสตร์เป็นวัฒนธรรมของโลก สมัยใหม่ซึ่งเป็นสังคมแห่งความรู้ (knowledge based society) ทุกคนจึงจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาให้ความรู้ วิทยาศาสตร์ (scientific literacy for all) เพื่อที่จะมีความรู้ความเข้าใจและเทคโนโลยีที่มนุษย์สร้างสรรค์ขึ้น และนำความรู้ไปใช้อย่างมีเหตุผล สร้างสรรค์มีคุณธรรม ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ไม่เพียงแต่นำมาใช้ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดี แต่ยังช่วยให้คนมีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้อง เกี่ยวกับการใช้ประโยชน์ การดูแลรักษา ตลอดจนการพัฒนาสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ อย่างสมดุลและยั่งยืน และที่สำคัญอย่างยิ่งคือ ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการพัฒนาเศรษฐกิจ สามารถแข่งขันกับนานาประเทศและดำเนินชีวิตในสังคมโลกอย่างมีความสุข การที่จะสร้างความเข้มแข็งทางด้านวิทยาศาสตร์นั้นองค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่งคือการจัดการศึกษาเพื่อเตรียมคนให้อยู่ในสังคมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็นทั้งผู้ผลิตและผู้บริโภคที่มีประสิทธิภาพ (กรมวิชาการ. 2546 : 1)

แต่เมื่อศึกษาจากรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษานักเรียนทั่วประเทศในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ประจำปีการศึกษา 2549 ของกระทรวงศึกษาธิการพบว่า ผลการวัดระดับความสามารถด้านวิทยาศาสตร์อยู่ในระดับดีร้อยละ 6.32 ระดับที่พอใช้ร้อยละ 74.77 และระดับควรปรับปรุงร้อยละ 18.91 (สำนักทดสอบทางการศึกษา, 2549) ซึ่งโดยรวมแล้วผลอยู่ในระดับที่พอใช้และจากการรายงานผลการทดสอบระดับชาติชั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 (ม.3) โรงเรียนบ้านบ่อไทย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์เขต 3 โดยได้มีการทดสอบใน 10 มาตรฐานการเรียนรู้ คือมาตรฐาน ว1.1 ว2.1 ว2.2 ว3.1 ว3.2 ว4.1 ว4.2 ว5.1 ว6.1 และ ว 7.1 พบว่า ปีการศึกษา 2551 คะแนนเฉลี่ยของวิทยาศาสตร์ เท่ากับ 36.31 และ ปีการศึกษา 2552 คะแนนเฉลี่ยของวิทยาศาสตร์ เท่ากับ 25.45 ซึ่งทั้งสองปีการศึกษา คะแนนเฉลี่ยในมาตรฐาน ว5.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างพลังงานกับการทำงาน ทำงานชีวิต การเปลี่ยนรูป พลังงาน ปฏิสัมพันธ์ระหว่างสารและพลังงาน ผลของการใช้พลังงานต่อชีวิตและสิ่งแวดล้อม มีกระบวนการ การสืบเสาะหาความรู้ สื่อสารสิ่งที่เรียนรู้และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ มีคะแนนเฉลี่ยที่ต่ำกว่าระดับประเทศมากกว่ามาตรฐานอื่นๆ เมื่อวิเคราะห์ผลการทดสอบในทั้งสองปีการศึกษา แล้วจะเห็นว่าแนวโน้มของคะแนนมีค่าลดลง ไม่เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของสถานศึกษาที่จะให้ผลการทดสอบระดับชาติชั้นพื้นฐาน (O-NET) เพิ่มขึ้น 5% และเมื่อพิจารณาถึงสาเหตุที่ทำให้การเรียน การสอนวิทยาศาสตร์ ไม่บรรลุตามจุดมุ่งหมายแล้ว สามารถสรุปได้ 5 ประเด็น 1. ครูผู้สอนไม่มีเทคนิคหรือสอนที่ดี ครูขาดการเอาใจใส่ด้านการสอนอย่างเต็มที่ ครูไม่เข้าใจการสอนวิทยาศาสตร์ ครูไม่เชื่อมโยงความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ที่ศึกษามากับวิทยาศาสตร์ในปัจจุบัน ส่วนมากจะสอนตามเนื้อหาตามหนังสือแล้วให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด นอกจากนี้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่มีความหลากหลาย และส่วนมากจะใช้วิธีเดิม คือ ใช้วิธีการสอนแบบบรรยายเนื้อหา ครูผู้สอนยังเป็นศูนย์กลางในการเรียนการสอน นักเรียนเป็นผู้รับฟังและคาดคะเนความรู้ที่ครูบรรยาย ถ้าหากใช้วิธีการแบ่งกลุ่มเพื่อให้ศึกษาเนื้อหาแล้วสรุป ก็จะเป็นการลอกเนื้อหาในความรู้ที่ครูแจก หรือแบบเรียน ซึ่งทำให้ความสามารถในการจดจำเนื้อหานิวชาที่เรียนได้ไม่ดีและไม่มีความคงทน 2. ผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานเดิมไม่เท่ากันและเนื่องจากได้รับการสอนแบบบรรยายเป็นส่วนมาก โดยครูผู้สอนเป็นผู้ป้อนความรู้ให้ทางเดียว นักเรียนไม่ได้เรียนรู้จากการสืบค้นข้อมูลหรือสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง นักเรียนจึงขาดการคิดเป็นเหตุเป็นผล คิดสร้างสรรค์ คิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ไม่สามารถนำความรู้เดิมไปประยุกต์ใช้ในเนื้อหาน่วยต่อไปได้ 3. เนื้อหาวิชา วิทยาศาสตร์ร่อง พลังงาน มีเนื้อหาที่มาก เป็นร่องที่นำเสนอหลายหน่วยต่อไปได้ 4. เนื้อหาวิชา ความสนุก และการเอาใจใส่ในเนื้อหา 4. สื่อการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ยังขาดสื่อที่มี

ความหลากหลาย ส่วนมากยังคงใช้เพียงแค่คำว่า ขาดการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาเข้ามาใช้ ทำให้สื่อนั้นขาดความน่าสนใจ และไม่สามารถตอบสนองต่อการเรียนรู้รายบุคคลได้ 5. สภาพแวดล้อม บรรยากาศทั้งภายนอกและภายในบริเวณโรงเรียน มีลักษณะคงที่แบบจะไม่มีการเปลี่ยนแปลงใด ๆ เลย ส่วนภายในห้องเรียนการจัดตั้งนั่งที่คงที่ ล้วนเป็นสิ่งไม่เอื้อต่อการเรียนรู้ในวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนทั้งสิ้น

ดังนั้นการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ จำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียน การสอนทั้งของครูและนักเรียน กล่าวคือลดบทบาทของครูผู้สอนจากการเป็นผู้บอกเล่า บรรยายสาขิต เป็นการวางแผนกิจกรรมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ กิจกรรมต่างๆ จะต้องเน้นบทบาทของนักเรียนตั้งแต่เริ่มต้น คือร่วมวางแผนการเรียน การวัดผล ประเมินผล และต้องคำนึงถึงว่า กิจกรรมการเรียนนั้น เน้นการพัฒนากระบวนการคิด ตรวจสอบ วิเคราะห์ข้อมูล การแก้ปัญหา การมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันรวมทั้งสามารถสื่อสาร และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ กิจกรรมการเรียนรู้ดังกล่าวเป็นการพัฒนานักเรียนให้เจริญทั้งร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา (สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.2546 ก : 215-216) การจัดการเรียนการสอนจะต้องตอบสนองต่อนักเรียนในสองลักษณะ คือ การสอนเป็นกลุ่มใหญ่ และการเรียนเป็นรายบุคคล อีกทั้งมีการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีการศึกษาเข้ามาพัฒนาและปรับปรุงรูปแบบของสื่อการเรียนการสอนและเทคนิคหรือวิธีการการเรียนการสอนที่ยึดนักเรียนเป็นสำคัญ

สื่อคอมพิวเตอร์เป็นสื่อชนิดหนึ่งที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายในการนำมาใช้ในการเรียนการสอน เพราะเป็นสื่อในลักษณะมัลติมีเดียที่เป็นการนำสื่อหลายประเภทมาใช้ร่วมกันทั้งวัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการเรียน การนำสื่อคอมพิวเตอร์เข้ามาใช้ในการเรียนการสอนนั้นมีด้วยกันหลายรูปแบบ เช่น บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน บทเรียนมัลติมีเดีย การเรียนการสอนผ่านเว็บ หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น ซึ่งทำให้การเรียนดำเนินไปโดยไม่จำกัดเวลาและสถานที่ เพิ่มความสะดวกสบายในการเรียนให้มีมากขึ้น

หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-book) เป็นสื่อที่รวมเอาจุดเด่นของสื่อแบบต่างๆ มารวมอยู่ในสื่อตัวเดียว คือ สามารถแสดงภาพ แสง เสียง ภาพเคลื่อนไหว และการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ใช้ สามารถเปิดอ่านเมื่อตนหนังสือทั่วไปโดยใช้คอมพิวเตอร์เป็นสื่อกลางในการเรียนรู้ด้วยตัวเอง หรือการศึกษาในห้องเรียนก็ได้ หนังสืออิเล็กทรอนิกส์มีความได้เปรียบต่อสื่อประเภทอื่นๆ ที่สำคัญ

(วัชระ แจ่มจรัส, 2549 อ้างใน ฉลองทับศรี, 2538) คือ มีลักษณะคล้ายหนังสือเรียน สามารถสื่อความหมายได้รวดเร็ว เข้าใจง่าย และ เสนอภาพที่เคลื่อนไหวได้ ทำให้ดูเหมือนของจริงให้ผู้เรียนมีความเข้าใจได้ดียิ่งขึ้น

หนังสือการ์ตูนอิเล็กทรอนิกส์ ได้นำการ์ตูนมาประกอบเรื่องราวภายในบทเรียน เพราะ การนำการ์ตูนมาใช้ในการเรียนการสอน มีข้อดี คือ 1. ใช้เป็นสิ่งเร้าหรือกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ บทเรียน หรืออาจใช้เป็นตัวนำเข้าสู่บทเรียน 2. ใช้อธิบายให้เกิดความเข้าใจบทเรียน ในหลายวิชา สามารถนำการ์ตูนเข้ามาร่วม ด้วยการเขียนการ์ตูนประกอบบทเรียน จะทำให้ผู้เรียนสนใจมากขึ้นกว่าอธิบายอย่างเดียว 3. เรียนรู้ได้รวดเร็ว快捷 จำเรื่องราวได้ง่าย และยังได้รับความเพลิดเพลิน และสนุกสนานด้วย (ปารัชญา , 2551) เพ็ญภา สิงห์อชา (2548) ได้กล่าวไว้ว่า สื่อรูปภาพการ์ตูน จะเป็นสื่อที่ช่วยให้นักเรียนเกิดความสนใจในการอ่านมากยิ่งขึ้น เพราะภาพประกอบมีความสำคัญในการจูงใจให้เกิดการเรียนรู้ และความคิดอย่างรวดเร็ว นักเรียนในระดับประถมศึกษาอยู่ในวัยที่มีความสนใจเกี่ยวกับภาพ เพราะภาพมีสีสันสวยงามดึงดูดความสนใจของเด็กได้ดีเด็กเข้าใจได้ง่าย

การจัดการเรียนการสอนที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถค้นพบความรู้ต้องใช้เทคนิคหรือการสอน ที่หลากหลายที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนอย่างมีความสุข สามารถสร้างองค์ความรู้ได้ โดยเทคนิคการสอนที่น่าสนใจคือ วิธีการเรียนแบบร่วมมือ(Cooperative Learning) (วิชณี สารสุวรรณ, 2551) ซึ่งเป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็กๆ สมาชิกกลุ่มมีความสามารถในการเรียนต่างกัน สมาชิกกลุ่มจะมีความรับผิดชอบในสิ่งที่ได้รับการสอน และช่วยเหลือกันในการเรียนรู้ด้วย มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ผลงานของกลุ่มขึ้นอยู่กับผลงานของสมาชิกในกลุ่ม สมาชิกต่างๆได้รับความสำเร็จร่วมกัน (ชัยวัฒน์ สุทธิวัฒน์, 2549) ซึ่งการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) มีเทคนิคย่อย 5 เทคนิคดังนี้ โดย

1. เทคนิคการแบ่งกลุ่มสัมฤทธิ์ (Student Teams-achievement Divisions หรือ STAD)
2. เทคนิคการแข่งขันเป็นกลุ่มด้วยเกม (Teams-Games-Tournaments หรือ TGT) 3. เทคนิคการสอนเป็นกลุ่มที่ช่วยเหลือเป็นรายบุคคล (Team Assisted Individualization หรือ TAI)
4. เทคนิคการอ่านและการเขียนเป็นกลุ่ม (Cooperative Integrated Reading and Composition : CIRC) 5) เทคนิคการต่อบทเรียน (Jigsaw) จากการศึกษาเทคนิคต่าง ๆ ของการเรียนแบบร่วมมือ จากที่ได้กล่าวข้างต้น เทคนิคที่เหมาะสมนำมาใช้ในรายวิชาวิทยาศาสตร์ อยู่ 2 เทคนิค (Slavin,

1987) ได้แก่ เทคนิคการแบ่งกลุ่มสัมฤทธิ์ (STAD) และ เทคนิคการแข่งขันเป็นกลุ่มด้วยเกม (TGT) จากการศึกษาเอกสารต่าง ๆ พบร่วมกันว่า เทคนิคการแข่งขันเป็นกลุ่มด้วยเกมช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนศึกษาด้านค่าว่าหาความรู้ด้วยตนเอง ผู้เรียนสนุกสนานกับเกมการแข่งขัน ซึ่งมีความยุติธรรมในการแข่งขัน และนักเรียนมีผลการเรียนที่ดีขึ้น รวมทั้งสามารถใช้สื่อที่หลากหลาย

จากการเป็นมาดังกล่าวข้างต้น หนังสือการ์ตูนอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง พลังงานความร้อน น่าจะเป็นนวัตกรรมชั้นหนึ่งที่เป็นแนวทางในการแก้ปัญหาของการจัดการเรียนการสอน วิทยาศาสตร์ เนื่องจากเป็นการผสมผสานระหว่างหนังสือการ์ตูนที่เป็นสื่อที่เข้าถึงเด็กได้ง่าย ให้ความสนุกสนาน เพลิดเพลินไม่น่าเบื่อ ทั้งมีเนื้อหาสาระทางวิชาการที่ถูกต้องสอดแทรกอยู่ในบทสนทนากลางๆ และมีการใช้เทคโนโลยีการศึกษาเพิ่มความน่าสนใจในเนื้อหา ผู้เรียนสามารถสืบค้นข้อมูล และสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง สามารถเรียนได้เมื่อจำกัดเวลา เพิ่มความสะดวกสบายใน การเรียนให้มีมากขึ้น และนวัตกรรมชั้นนี้ยังผนวกด้วยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ ส่งเสริมพัฒนาการทำงานร่วมกัน ตลอดจนพัฒนาด้านวินัย คุณธรรมและจริยธรรมไปพร้อมกัน ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนานั้น สื่อการ์ตูนอิเล็กทรอนิกส์ เรื่องพลังงาน โดยวิธีการเรียนแบบร่วมมือรูปแบบทีมแข่งขัน (TGT) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์สูงขึ้น

จุดมุ่งหมายของการศึกษา

1. เพื่อสร้างและ habilitate ประสิทธิภาพหนังสือการ์ตูนอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง พลังงานความร้อน โดยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ รูปแบบทีมแข่งขัน (TGT) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้ได้ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของผู้เรียนที่เรียนด้วยหนังสือการ์ตูนอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง พลังงานความร้อน โดยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ รูปแบบทีมแข่งขัน (TGT) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
3. เพื่อศึกษาพัฒนาการการทำงานร่วมกัน ในการเรียนด้วยหนังสือการ์ตูน อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง พลังงานความร้อน โดยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ รูปแบบทีมแข่งขัน (TGT) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อหนังสือการ์ตูนอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง พลังงานความร้อน โดยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ รูปแบบทีมแข่งขัน(TGT) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. สร้างเสริมให้เกิดการเรียนแบบทีมซึ่งจะทำผู้เรียนมีความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น
2. สร้างเสริมให้ผลลัมภุทธิ์ทางการเรียนรายวิชาวิทยาศาสตร์สูงขึ้น
3. เป็นสื่อสำหรับใช้ในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาวิทยาศาสตร์

ขอบเขตของการวิจัย

ด้านแหล่งข้อมูล

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านบ่อไทย ปีการศึกษา 2553 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์เขต 3 จำนวน 74 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านบ่อไทย จำนวนนักเรียน 32 คน ที่ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) และจัดระดับความสามารถโดยใช้ผลลัมภุทธิ์ทางการเรียนของภาคเรียนที่ 1 วิชาวิทยาศาสตร์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 แล้วจัดเข้ากลุ่ม กำหนดให้แต่ละกลุ่มประกอบด้วยนักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันในอัตราส่วนกลุ่มความสามารถสูง ปานกลาง และต่ำ เป็น 1 : 2 : 1 จำนวน 8 กลุ่ม

ด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เนื้อหาวิชาวิทยาศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ประกอบด้วย บทเรียน 1 หน่วย คือ พลังงานความร้อน ประกอบด้วย 4 หน่วยย่อย คือ

1. อุณหภูมิและการวัดอุณหภูมิ
2. การถ่ายโอนความร้อน
3. การดูดกลืน การขยายความร้อน
4. สมดุลความร้อน

ด้านตัวแปร

ตัวแปรต้น “ได้แก่ หนังสือการ์ตูนอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง พลังงานความร้อน โดยวิธีการเรียนแบบร่วมมือรูปแบบทีมแข่งขัน (TGT) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1”

ตัวแปรตาม “ได้แก่”

1. ประสิทธิภาพของหนังสือการ์ตูนอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง พลังงานความร้อน โดยวิธีการเรียนแบบร่วมมือรูปแบบทีมแข่งขัน (TGT)
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่เรียนด้วยหนังสือการ์ตูนอิเล็กทรอนิกส์ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น
3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อหนังสือการ์ตูนอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง พลังงานความร้อน โดยวิธีการเรียนแบบร่วมมือรูปแบบทีมแข่งขัน (TGT)
4. พฤติกรรมการทำงานร่วมกันของนักเรียน ในการเรียนด้วยหนังสือการ์ตูน อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง พลังงานความร้อน โดยวิธีการเรียนแบบร่วมมือรูปแบบทีมแข่งขัน (TGT)

สมมุติฐานการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของหนังสือการ์ตูนอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง พลังงานความร้อน โดยวิธีการเรียนแบบร่วมมือรูปแบบทีมแข่งขัน (TGT) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยหนังสือการ์ตูนอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง พลังงานความร้อน โดยวิธีการเรียนแบบร่วมมือรูปแบบทีมแข่งขัน (TGT) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
3. พฤติกรรมการทำงานร่วมกันของนักเรียน ในการเรียนด้วยหนังสือการ์ตูน อิเล็กทรอนิกส์อยู่ในระดับมาก
4. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อหนังสือการ์ตูนอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง พลังงานความร้อน โดยวิธีการเรียนแบบร่วมมือรูปแบบทีมแข่งขัน (TGT) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พฤติกรรมการทำงานร่วมกัน และความพึงพอใจของผู้เรียน หลังจากที่ได้เรียนจากหนังสือการ์ตูน อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง พลังงานความร้อน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยวิธีการเรียนแบบร่วมมือรูปแบบทีมแข่งขัน (TGT)
2. หนังสือการ์ตูนอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง พลังงานความร้อน หมายถึง สื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เรื่อง พลังงานความร้อน กลุ่มสาระวิทยาศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งประกอบด้วยการ์ตูนเรื่อง (Comic Strips) มีภาพนิ่ง ข้อความ เสียงบรรยาย และมีดนตรีประกอบ แบบทดสอบก่อนและแบบทดสอบหลังเรียน ซึ่งผู้เรียนสามารถตอบคุณการเรียนรู้ด้วยตนเอง
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนที่นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำได้จากการแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนเนื้อหาวิชาจากหนังสือการ์ตูนอิเล็กทรอนิกส์ เรื่องพลังงานความร้อนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
4. การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) หมายถึง วิธีการเรียนที่เน้นการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียน ให้ผู้เรียนเรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่ม ซึ่งประกอบด้วยนักเรียนเก่ง ปานกลาง อ่อน กลุ่มละ 3 คน ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ 1 เครื่อง ต่อ 4 คน โดยที่สมาชิกแต่ละคน มีส่วนร่วมในการเรียนรู้และในความสำเร็จของกลุ่ม ทั้งโดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การแบ่งบันทรัพยากรการเรียนรู้ รวมถึงการให้กำลังใจแก่กันและกัน สมาชิกแต่ละคนต้องรับผิดชอบในการเรียนรู้และการงานของตนเอง พร้อมไปกับการมีปฏิสัมพันธ์กับสมาชิกในกลุ่ม
5. ทีม (Teams) หมายถึง กลุ่มนักเรียนที่มีสมาชิก 3 คน ซึ่งประกอบด้วยนักเรียนที่มีระดับความสามารถสูง ปานกลาง และอ่อน ตามอัตราส่วน 1 : 2 : 1
6. เกม (Games) หมายถึง กิจกรรมการเล่นที่กำหนดจำนวนผู้เล่น 4 คน ต่อ 1 ตัวเกม โดยผู้เล่นเป็นผู้ที่มีความสามารถเท่าเทียมกันมาแข่งขันตอบปัญหาทางวิชาการ เพื่อเก็บคะแนน จากตัวเกมแข่งขันทางวิชาการกลับสู่ทีมของตนเอง
7. การแข่งขัน (Tournament) หมายถึง การนำเกมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อประกอบการสอน โดยกำหนดกติกา วิธีการเล่นและวัดคุณประสิทธิ์ของการเล่นอย่างชัดเจน
8. ทีมแข่งขัน (Teams-Games-Tournament) หมายถึง วิธีการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) แบบแรกซึ่งได้รับการพัฒนาขึ้นที่มหาวิทยาลัย Johns Hopkins University โดย Slavin (1987) มีเงื่อนไขของการเรียนแบบร่วมมือเป็นทีม มีการใช้เกม การใช้

การแข่งขันจะต้องมีเป้าหมายของทีมและช่วยเหลือกันเพื่อความสำเร็จของทีม และช่วยเหลือกันเพื่อความสำเร็จของทีม โดยสมาชิกในทีมจะต้องมีความสามารถต่างกัน โดยใช้การเสริมแรง เป็นร่างวัลและคำชี้แจง เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนร่วมมือกันทำงาน

9. หนังสือการ์ตูนอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง พลังงาน โดยวิธีการเรียนแบบร่วมมืออุปแบบทีมแข่งขัน (TGT) หมายถึง องค์ประกอบกระบวนการและกิจกรรมที่พัฒนาขึ้นโดยใช้หลักการและทฤษฎีในด้านการพัฒนาระบบการเรียนการสอน การเรียนการสอนด้วยหนังสือการ์ตูน อิเล็กทรอนิกส์และการเรียนร่วมมือที่สนับสนุนเทคนิคทีมแข่งขัน (TGT) มา楠รณาการในการพัฒนา

10. ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 หมายถึง เกณฑ์การประเมินพฤติกรรมต่อเนื่องของนักเรียน (ระหว่างเรียน) และพฤติกรรมขั้นสุดท้าย (หลังเรียน) โดยเกณฑ์ทั้งสอง ผู้วิจัยเป็นผู้กำหนด ในการวิจัยครั้งนี้กำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพไว้ที่ 80/80 โดยใช้กราฟประสิทธิภาพระหว่างเรียน (E_1) และประสิทธิภาพหลังเรียน (E_2)

80 ตัวแรก หมายถึง ประสิทธิภาพกระบวนการ ซึ่งเป็นคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละที่ทำแบบทดสอบระหว่างเรียน

80 ตัวหลัง หมายถึง ประสิทธิภาพหลังเรียน ซึ่งเป็นคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละที่ได้จากการประเมินผลสัมฤทธิ์หลังเรียน

11. กิจกรรมการแข่งขัน หมายถึง แบบทดสอบปวนัย 4 ตัวเลือก ที่ให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มที่มีความสามารถเท่าเทียมกัน แข่งขันกันตอบคำถาม เพื่อนำคะแนนการแข่งขันกลับสู่กลุ่ม การเรียนของตนให้มากที่สุด

12. ความพึงพอใจ หมายถึง ระดับความรู้สึกของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อหนังสือการ์ตูน อิเล็กทรอนิกส์ ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นโดยวัดค่าเป็นคะแนนจากการทำแบบประเมินความพึงพอใจที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น

13. พฤติกรรมการทำงานร่วมกัน หมายถึง พฤติกรรมความสามารถในการทำงานร่วมกันของนักเรียนซึ่งผู้สอนจัดนักเรียนเป็นกลุ่มแบบคลัสเตอร์ความสามารถ ประกอบด้วยนักเรียนเก่งปานกลาง อ่อน กลุ่มละ 4 คน